

„Aardig dik, goed papier en een duidelijke letter’...

Wat 27.5.88

Douwe Veen best te spreken over zijn tweede boek

■ VEELERVEEN – „Ik tik de boudel, de Geschiedeniswinkel geeft het uit” zei Douwe Veen des tijds van zijn eerste boek 'Jeugdherinneringen van een veenarbeider 1909-1921' (1985). „Vroeger werkte ik mij te sappel voor elk en iedereen en nu laat ik het anderen doen”. Aldus zijn commentaar bij de recente totstandkoming van het tweede deel, dat hij drie jaren geleden al in portefeuille had.

Door Johan Poppen

Veen (geboren in 1909) is in 'Schetsen uit het Oostgroninger leven 1922-1931' zichzelf gebleven. Ook de werkwijze was eender. Waarbij de inspanning van de auteur: het zich tot in details herinneren, wat hij toen zag en beleefde en dat alles uittikken, toch niet gering te achten is. Hij heeft trouwens zijn leven lang al, vooral als loswerkman, van aanpakken geweten. Ook nu dat al vele jaren noodgedwongen met één hand moet gebeuren.

De twee bewerkers van de Geschiedeniswinkel (Rijks Universiteit Groningen) brachten de tekst wel aanzienlijk in omvang terug, om het levensverhaal niet te langdradig te doen worden. In nauw overleg trouwens met de auteur: „Ze hebben zich uit de naad gewerkt, geschrapt, gesnoeid en gebeiteld, dat de spaanders eraf vlogen”, zei hij ervan.

Héél wat spaanders: van de 300 bladzijden manuscript bleven er 170 over in het boek. Toch

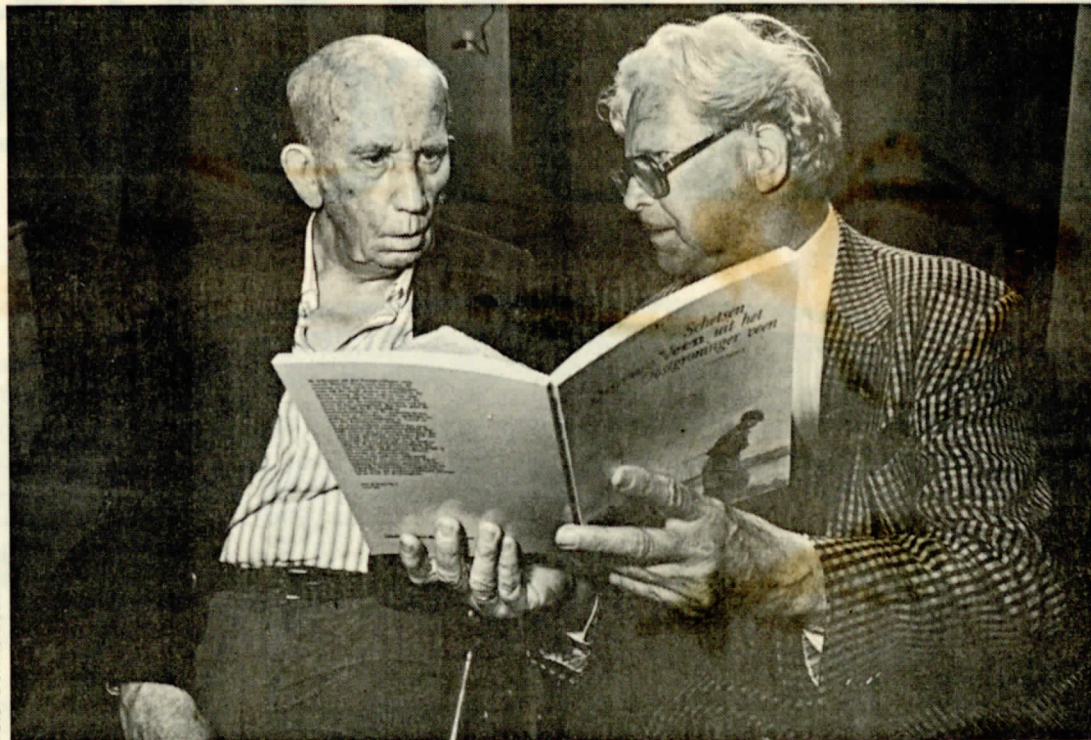

Foto: Dennis Beek

voldoende om Veens kort-maar-krachtige goedkeuring te oogsten: „Aardig dik, goed papier, duidelijke letter”. Hij stak er prijzend een vinger voor omhoog, toen Swier Broekema (oud-hoofd

van Radio Noord en oud-directeur van de Groninger Culturele Gemeenschap) hem vroeg een handtekening in het officiële eerste exemplaar te zetten.

◀ „En hierin graag uw handtekening”: Swier Broekema (rechts) vraagt Douwe Veen de allerlaatste schrijfarbeid voor 'Schetsen' te verrichten

Op historische bodem

Broekema noemde 'Schetsen' een indringende beschrijving, door een niet berustend, maar strijdbaar man, en citeerde tot slot een versje van Veen uit het boek. Dit was hem overhandigd door Klaas Gert Lugtenborg (RUG) in dorps huis De Wenakker. Op 'historische' bodem, omdat Broekema de auteur ter plaatse leerde kennen in het jaar, dat Koene Nomden, Veen, mevrouw Hakkeling c.s. het initiatief namen voor de totstandkoming van het gebouw.

Jan Trenning kan meepraten over die tijd en mocht daarom ook sprekend uit naam van Veen het woord tot familie en genodigden richten. Daarbij wees hij de jongeren van nu op het nut van het bijhouden van een dagboek. Ze zijn vandaag de dag vast vergeetachtiger (en veel gauwer afgeleid) dan Veen in diens jeugdtijd, waarin je immers alleen maar aan werken, eten en slapen kon denken.

Als geschenk overhandigde Trenning zijn dorpsgenoot een dik pak typemachine-vellen. Voor het geval Veen na de laatste hoofdstukken (met een 'open' einde) over de landarbeidersstaking van 1929 en de zich aandienende 'hel' van Jispinghuizen nog niet uitverteld zou zijn. De auteur stak alweer goedkeurend een vinger op. Uit dank voor het cadeau in eerste instantie. Maar wie weet, inspireert ook blank papier weer tot aanpakken...